

komst, ser jeg godt, at disse Autoriteter kunne bestemme Digets Retning, Størrelse og øvrige Beskaffenhed, og hvilke Eiendomme der skal deltage i Udgifterne ved Digerne; men hvorledes disse Veje og Vandafledninger skulle ordnes, ser jeg ikke Noget om. Jeg skal derfor henlede Opmærksomheden derpaa, og jeg skal henstille til Overveielse saavel af den ærede Minister som af det ærede Thing, om der ikke i den Henseende er Mangler, som bør afhjælpes.

Steenstrup: Hvad det ærede Medlem, der nu havde Ordet, sagde, er jo Noget, som allerede nu gjælder, og som gjælder, enten Loven kommer ud eller ikke, den Ubehagelighed kan fremkomme, at man har Vanskelighed ved at faae dette Vand bort, som det ærede Medlem talte om. Der er Diger forud, før denne Lov kommer ud; altsaa overfor dette Spørgsmaal staar man forud for Loven, som man staar bag ved Loven. Jeg er bleven total og grundig misforstaaet. Skulde jeg lave denne Lov, saa vilde jeg, skjøndt jeg er i høi Grad interesseret deri, sige, at jeg godt kunde være med til det, som de Herrer satte saa stor Pris paa, efter en vis Tid, nemlig det at ville sætte Inddæmningsforetagender i Linie med andre Diger. Men jeg vil sige, at der bagved dette ligger en Fære, som de Herrer, der holde paa Loven, som den er uforandret, paatage dem Ansvar for. Hvad jeg stærkest protesterer imod, er at give en Lov tilbagevirkende Kraft; men det gjør man, naar man hæver Plakaten af 6te Juni 1848, og ikke lader Inddæmninger, som ikke ere styksatte, komme ind under denne Lov. Saavel det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup) som det ærede Medlem for Aarhus By (Singerslev) have i høi Grad misforstaaet mig, idet jeg jo netop holder paa Plakaten af 6te Juni 1848, og ikke forlanger noget Andet. Det gaar ikke an, for at give større Rettigheder til Nogle, at affjære Andre fra de Rettigheder, som de have. Den ærede Minister mente, at den Ret, som hæves efter Plakaten af 6te Juni 1848, ikke blev fratagen Nogen, men indrømmede dog, at der ingen Fære var ved at lade Plakaten uhevet. Jeg accepterer dette som en Anerkjendelse af, at det dog nok bliver Meningen, at hæver man Plakaten af 6te Juni 1848, saa vilde de Inddæmningsdiger, som vare Anledning til Loven, og som man vil hjælpe, komme fra Dynen og i Galmen. Jeg forlanger ikke Privilegier, men jeg forlanger at staa paa det nuværende Standpunkt; vil man hjælpe Eierne af gamle Torder, saa skal man ikke

tage fra de nye Torder de Rettigheder, som de have. Jeg holder derfor paa Plakaten af 6te Juni 1848, den maa man ikke tage fra os. Jeg forlanger paa ingen Maade, at Andre skulle betale for Spekulationsforetagender, men jeg forlanger, at man ikke nu fratager Spekulationsdigerne den Ret, som de nu efter Plakaten af 6te Juni 1848 have til i Ulykkestilfælde at kræve Expropriation. Jeg tror, at de ærede Medlemmer fra Aarhus By og fra Møen overvurdere Skylbsætningen. Hvorledes kan ved Skylbsætningen et Spekulationsforetagende gaa over fra at være Intet til at være Alt? Det er det, jeg egentlig har imod denne Lov; før de 20 Aar er Spekulationsforetagendet Intet, og efter de 20 Aar er det Alt. Deri ligger Faren, mine Herrer! men hvis De ville have det, saa gaar jeg med. Der er Tale om Almenvellet, og at Almenvellet kan ikke gjøres gjældende over for private Foretagender. Ja, hvor begynder Almenvellet, og hvor ender det? Skulle 20 Mænd have Interesse af et Foretagende, for at der kan være Tale om Almenvellet, eller skal der 50 eller 10 til? Men da vil jeg sige, at ved de fleste Inddæmningsforetagender vil der vel let være 50, som ligge bag ved, og som have umaadelig Jordel af Foretagendet, før Spekulationshaveren faar en eneste Skillings Udbytte deraf. Man maa ikke misforstaa mig; jeg hævder, at man ikke maa afskrive Nogle en personlig Rettighed, fordi man i den store Almindelighed vil ubvide Rettigheden for Andre; hvis man saa ikke vil ubvide Rettigheden for ogsaa disse Faa, saa lad dem i alt Fald beholde det, som de have, og navnlig vil jeg sige det ærede Medlem fra Møen (Bojssen) endnu engang, at jeg finder det yderst farligt at staa de Tilfælde sammen, hvor Noget er af almindelig Interesse, saaledes at der kan forlanges Expropriation, med det Tilfælde, hvor man kan forlange Understøttelse af Staten og Amtsrepartitionssonden indtil $\frac{1}{n}$. Jeg siger: Vil man ubelufte denne Lovs Anvendelse for alle de Tilfælde, hvor Staten og Amtsrådet ikke vil gaa ind paa at tage Del i Omkostningerne ved Anlægget, saa faar den sandelig ikke Anvendelse paa ret mange Steder, lad os saa se, hvormange Diger vi faae med Undtagelse af dem, vi finde paa Lolland og Falster. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup) slog paa Noget, der var af megen Vigtighed, i § 2, nemlig Paragrafens Udtryk „Torder“. Hvad vil det sige, at Torderne beskyttes? Vil det sige, at man kan tage Tord paa den specielle Lov af en Mands Eiendom, der beskyttes, eller vil det sige, at man kan tage Tord paa denne specielle Lov, naar denne